

Guds sande religion

<https://islamhouse.com/120433>

- [Guds sande religion](#)
 - [Hvilken er den sande religion fra Gud?](#)
 - [Religionens navn](#)
 - [Gud og skabelse](#)
 - [Falske religioners budskab](#)
 - [Almengyldigheden af guds religion](#)
 - [Anerkendelse af Gud](#)
 - [Guds tegn](#)
 - [Konklusion](#)

Guds sande religion

Af Dr. Abu Ameenah

Hvilken er den sande religion fra Gud?

Ethvert menneske er født under omstændigheder, som vedkommende ikke selv har nogen indflydelse på. Hans eller hendes families religion eller statens (landets) ideologi er ham påtvunget allerede fra begyndelsen af sin eksistens i denne verden. På det tidspunkt hvor han når teenagealderen, er han som regel allerede fuldstændig hjernevasket til at tro, at hans specielle samfunds synspunkter og tro er de rette synspunkter, som alle burde have.

Dog, visse mennesker, når de bliver voksne og modne og bliver udsat for andre trossystemer og synspunkter, begynder at stille spørgsmål til gyldigheden af deres egen tro. Sandhedssøgende folk når ofte et

punkt af forvirring, når de finder ud af, at de fleste religioner, sekter, ideologier og filosofier hævder at være den eneste korrekte levemåde for mennesket. Ganske vist opfordrer de alle folk til at gøre godt. Så hvilken er da den rette? De kan ikke alle være sande når de hævder, at alle andre er falske. Hvordan vælger en sandhedssøgende person så den rette vej?

Gud gav os alle hjerne og intellekt for at gøre os i stand til at tage denne afgørende beslutning. Det er den vigtigste beslutning i et menneskes liv. Ens fremtid er afhængig af den. Som følge heraf, må hver eneste af os stille og roligt undersøge de beviser, der bliver fremlagt og vælge,

hvad der synes rigtigt, indtil der fremkommer yderligere beviser.

Som enhver anden religion eller filosofi, hævder Islam også at være den rette vej til Gud. I den retning er den ikke anderledes end andre systemer. Denne lille bog har til hensigt at fremføre nogle beviser for gyldigheden af denne påstand. Dog må man altid huske, at man kun kan fastsætte hvad der er den rette vej ved at tilsidesætte følelser og fordomme, som ofte gør os blinde overfor realiteterne. Da, og kun da, vil vi være i stand til at bruge vores gudsgivne intelligens, og tage en rationel og korrekt bestemmelse.

Der er flere argumenter, der kan fremsættes for at understøtte Islams påstand om at være Guds sande religion. De følgende er kun tre af de mest indlysende. Det første argument er baseret på den guddommelige kilde til religionens navn og betydningen af navnet.

Det andet omhandler den enestående og ukomplicerede lære omkring forholdet mellem Gud, menneske og skabelse. Det tredje argument stammer fra det faktum, at Islam er universelt opnåelig af alle, til alle tider. Disse er de tre grundlæggende bestanddele i forhold til logik og fornuft, for at en religion kan betragtes som Guds sande religion.

De følgende sider vil uddybe disse begreber i yderligere detaljer.

Religionens navn

Den første ting, som man bør vide og forstå klart om Islam er hvad ordet "Islam" i sig selv betyder. **Det arabiske ord "Islam" betyder:** overgivelse af ens vilje til den eneste sande Gud, kendt på arabisk som "Allah". En, som underkaster sin vilje til Gud betegnes på arabisk som "muslim". Religionen Islam er ikke opkaldt efter en person eller et folk, navnet var heller ikke givet af en senere menneskegeneration, som tilfældet er med Kristendommen, som blev opkaldt efter Jesus Kristus, Buddhismen efter Gautama Buddha,

Confucianismen efter Confucius,
Marxismen efter Karl Marx og
Jødedommen efter Juda stamme.
Islam (**overgivelse til Guds vilje**) er
den religion, som blev givet til
Adam, den første mand og Guds
første profet, og det var religionen for
alle profeterne, som Gud har sendt til
menneskeheden. Desuden var dets
navn valgt af Gud selv, og tydeligt
nævnt i det sidste hellige skrift, som
Han åbenbarede til mennesket. I
denne sidste åbenbaring, på arabisk
kaldet Quranen, siger Allah (**Gud**)
følgende:

---” i dag har jeg fuldkommengjort
jeres religion for jer og fuldbyrdet
Min nåde over jer. Jeg finder

velbehag i overgivelsen til Gud som religion for jer”. (Quran 5:3)

(---” This day have I perfected your religion for you, completed My favour upon you, and have chosen for you Islam as your religion”)

”Hvis nogen ønsker sig en anden religion end overgivelsen til Gud, så bliver den ikke godtaget fra ham”-- (Quran 3:85)

(”If anyone desires a religion other than Islam (submission to God), never will it be accepted of him”)

Derfor påstår Islam ikke at være en ny religion, bragt ind i Arabien af

profeten Mohammed i det syvende århundrede, men snarere at være en ny-fremstilling af den almægtige Guds sande religion i dens endelige form, som den oprindeligt blev åbenbaret til Adam og senere profeter.

På dette tidspunkt vil vi kort kommentere to andre religioner, der påstår at være den sande vej (**til Gud**). Ingen steder i Bibelen finder du, at Gud åbenbarer til profeten Moses' folk, at deres religion kaldes Jødedom, eller til følgerne af Kristus, at deres religion hedder Kristendom. Med andre ord, navnene "Jødedom" og "Kristendom" har ingen gudsgiven oprindelse eller billigelse. Det var først længe efter Jesus

Kristus, at navnet Kristendom blev givet til Jesus' religion.

Hvad så? Var Jesus' religion i virkeligheden så forskellig fra dens navn? (Både navnet Jesus og navnet Kristus stammer fra hebræiske ord, gennem græsk og latin. Jesus er den engelske og latinske form af det græske Iesus, som på hebræisk er Yeshua eller Yehoshua (joshua). Det græske ord Cristos er en oversættelse af det hebræiske "Messiah", hvilket er en titel, betydende "den salvede". Hans (Jesus') religion var reflekteret i hans lære, som han opfordrede sine følgere til at acceptere som vejledende principper i deres forhold til Gud. I Islam er Jesus en profet, sendt af Allah, og hans arabiske navn

er Eesa. Som profeterne før ham kaldte han folk til at overgive deres vilje til Guds vilje (som er hvad Islam står for). F.eks. i det nye testamente bliver der berettet om, at Jesus lærte sine følgere at bede til Gud således:

”Vor fader i himlene, helliget vorde dit navn, ----ske din vilje på jorden, som den sker i himlene”.

(Lukas 11:2 -- Mathæus 6:9-10)

Dette begreb blev fremhævet af Jesus i flere af hans udsagn, nedskrevet i evangeliet. Han lærte f.eks. folk, at kun dem som overgav sig ville arve Paradis.

Jesus pointerede også, at han selv overgav sig til Guds vilje.

”Ikke enhver, der siger til mig:
”Herre Herre”, skal komme ind i
himmeriget, men den, der gør min
himmelske faders vilje”. (Mathæus
7:21)

”Jeg kan slet intet gøre af mig selv,
således som jeg hører, dømmer jeg,
og min dom er retfærdig, thi jeg
søger ikke at fremme min egen vilje,
men Hans, som har sendt
mig”. (Johannes 5:30)

Der er mange fortællinger i
evangelierne, som viser, at Jesus
gjorde det klart for sine følgere, at
han ikke var den ene sande Gud.

For eksempel, mens han talte om den
sidste dag (Dommedag), sagde han:

”Men den dag eller time kender ingen, ikke engang englene i Himlene, ja ikke engang Sønnen, kun Faderen”.

(Markus 13:32)

Derfor prædikede Jesus, som profeterne før ham, og den ene, der kom efter ham, [om religionen Islam](#): Overgivelse til den ene sande Guds vilje.

[Gud og skabelse](#)

Siden den totale overgivelse af sin vilje til Gud repræsenterer selve essensen af tilbedelse, er den grundlæggende lære I Guds åbenbarede religion Islam, tilbedelsen af Gud alene. Der kræves

også, at man undgår tilbedelse rettet mod personer, steder eller alt andet end Gud. Siden alt andet end Gud, skaberer af alting, er Guds skabelse, kan det siges, at Islam i det væsentlige kalder mennesket væk fra tilbedelse af det skabte, og inviterer ham til kun at tilbede sin skaber. Han er den eneste, der fortjener menneskets tilbedelse, da det kun er gennem Hans vilje, at bønner bliver hørt.

Følgelig, hvis en mand beder til et træ, og hans bønner bliver hørt, er det ikke træet, som hører hans bøn, men Gud, som tillader at det, der blev bedt om, sker. Man kan måske sige, ”Det er da klart”. Dog for en trætilbeder er det ikke sådan. Ligeledes, bønner til

Jesus, Buddha eller Krishna eller Sankt Christoffer, eller Sankt Jude eller til Mohammed, bliver ikke besvaret af dem, men af Gud. Jesus bad ikke sine følgere om at tilbede ham, men derimod at tilbede Gud, **som Quranen siger:**

Da Gud sagde: ”Jesus, **Marias søn; Har du sagt til menneskene:** ”Tag mig og min mor til guder foruden Gud?” Han sagde: ”Højlovet være du; Det tilkommer ikke mig at sige noget, som jeg ikke har ret til. -- **(Quran 5:116)**

”And behold; Allah will say: ”O Jesus, the son of Mary; Did you say to men, worship me and my mother as gods besides Allah?. **He will say:**

”Glory to you, I could never say what I had no right (to say).

Heller ikke tilbad Jesus sig selv når han bad, men derimod tilbad han Gud. Og det blev berettet i evangelierne, at Jesus sagde:

--”Det står skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene Ham alene”
(Lukas 4:8)

Åbningskapitlet i Quranen, kendt som Sura al-Fatihah, vers 5, indeholder dette grundlæggende princip

Dig tjener vi, og Dig beder vi om hjælp. (Quran 1:5)

”You alone do we worship and from You alone do we seek help”

Andre steder i den sidste åbenbarede bog, Quranen, siger Gud også:

”Jeres Herre siger: ”Påkald Mig, og Jeg vil bønføre jer” (Quran 40:60)

”And your Lord says: ”Call on Me and I will answer your (prayer).”

Det er værd at lægge vægt på, at det grundlæggende budskab i Islam (nemlig tilbedelsen af Gud alene) også helt klart viser, at Gud og Hans skabelse er tydeligt forskellige væsener. Gud er hverken lig med Sin skabelse, eller en del af den, heller ikke er Hans skabelse lig med Ham eller en del af Ham.

Dette kan synes klart, men menneskets tilbedelse af det skabte i

stedet for Skaberen er for en stor del baseret på uvidenhed, eller ligegyldighed overfor dette begreb. Det er troen på, at essensen af Gud er alle steder i Hans skabelse, eller at Hans guddom (**guddommelige skabning**) er eller var til stede i dele af Hans skabelse, som har retfærdiggjort tilbedelsen af Guds skabning og at kalde det tilbedelse af Gud. Dog, Islams budskab, som bragt af Guds profeter er, at tilbede Gud alene, og undgå tilbedelse af Hans skabelse, enten direkte eller indirekte.

I Quranen siger Gud helt klart:

”Til ethvert fællesskab har Vi sendt en udsending; ”Tjen Gud, og hold jer fra afguderne” -- (**Quran 16:36**)

”For We assuredly sent amongst every people a prophet, **with the command:** Worship Me and avoid false gods.”

Når afgudsdyrkerne bliver spurgt om hvorfor de knæler for afguder, som er skabt af mennesker, svarer de uvægerligt, at det ikke virkelig er selve afguden de tilbeder, men Gud, som er til stede i den. De påstår, at afguden kun er brændpunktet for Guds væsen, og ikke i sig selv er Gud. Den, som har accepteret ideen om Gud værende tilstede på en eller anden måde i Sin skabelse, vil være nødsaget til at acceptere, at dette argument er afgudsdyrkelse. Hvorimod en, som forstår Islams grundlæggende budskab, og hvad

dette indebærer, aldrig vil kunne acceptere afgudsdyrkelse, lige meget hvordan det bliver rationaliseret.

Dem, som har gjort fordring på guddommelighed for sig selv ned gennem tiderne, har ofte baseret deres påstand på den fejlagtige ide, at Gud er til stede i mennesket. Hvis vi går et trin videre, hævder de, at Gud er mere til stede i dem, end i resten af os, og derfor burde andre mennesker underkaste sig dem og tilbede dem, som Gud i person, eller som Gud koncentreret i deres person. Ligeledes dem, som har forsvaret guddommeligheden af andre efter døden, disse har fundet grobund blandt dem, der accepterer den falske ide om Guds eksistens i mennesket.

Det burde nu være helt klart, at en, som har holdt fast ved Islams grundlæggende budskab og hvad det indebærer, aldrig, under nogen omstændigheder, kan gå med til at tilbede et andet menneske. Kernen i Guds religion er en klar invitation til at tilbede Skaberen og en afvisning af tilbedelse af skabelsen under alle former. Dette er meningen med Islams motto:

”La Illaha ill Allah” (der er ingen anden Gud end Allah)

Den oprigtige deklARATION af dette udtryk, og accepten af profetskabet, bringer automatisk en indenfor Islams fold, og oprigtig tro på den, garanterer mennesket Paradis.

Således sagde Islams sidste profet (fvmh):

”Enhver, **der siger**: Der er ingen anden Gud end Allah, og dør I troen på dette, vil komme I Paradis.”

Denne troserklæring kræver at man underkaster (**overgiver**) sin vilje til Gud på den måde Guds profeter lærte os. Det kræves også, at den troende opgiver tilbedelsen af falske guder.

Falske religioners budskab

Der er så mange sekter, kulter, religioner, filosofier og forskellige bevægelser i verden, som alle hævder at være den korrekte levemåde, eller den eneste sande vej til Gud.

Hvordan kan man afgøre, hvilken er

sand, eller om de alle i virkeligheden er sande? En metode, ved hvilken vi kan finde svaret, er at fjerne de overfladiske forskelle i læren hos dem, der hævder at have den endelige sandhed, og identificere den centrale genstand for tilbedelsen, direkte eller indirekte. Falske religioner har alle et grundlæggende begreb angående Gud til fælles. Enten hævder de, at alle mænd er guder, eller at specielle mænd var Gud, eller at naturen er Gud, eller at Gud er et fantasifoster.

Derfor kan det fremføres, at det grundlæggende budskab i falske religioner er, at Gud kan tilbedes i skikkelse af Guds skabning. Falske religioner inviterer mennesket til at tilbede det skabte ved at kalde det

skabte, eller dele af det, for Gud. For eksempel, inviterede profeten Jesus sine følgere til at tilbede Gud, men dem, som hævder at være Jesus' følgere i dag, inviterer folk til at tilbede Jesus, hævde at han var Gud.

Buddha var en reformator, som introducerede et antal humanistiske principper i Indiens religion. Han påstod ikke, at han var Gud, heller ikke foreslog han, at hans følgere skulle tilbede ham. Alligevel, i dag har de fleste buddhister, udenfor Indien, ophøjet ham til Gud, og de knæler for idoler, som efter deres mening er lig ham.

Ved at bruge princippet med at indentificere genstanden for tilbedelsen, kan vi nemt opdage falske religioner og deres oprindelse.

Som Gud siger i Quranen:

”Hvad i tjener foruden Ham, er kun navne, som i har fundet på, i og jeres fædre, og hvortil Gud ikke har sendt nogen bemyndigelse ned. Dommen hører alene Gud til. Han har befalet, at i kun skal tjene Ham. Det er den rette religion, men de fleste mennesker har ingen viden.” (Quran 12:40)

”That which you worship besides Him are only names, you and your forefathers have invented, for which Allah has sent down no authority;

The command belongs only to Allah. He has commanded, that you worship Him; that is the right religion, but most men do not understand.”

Man kan måske sige, at alle religioner prædiker gode ting, så kan det være af betydning hvilken en, vi følger? Svaret er, at alle falske religioner prædiker det største onde, **som er:** tilbedelsen af det skabte. Tilbedelsen af skabelsen er den største synd, som mennesket kan begå, fordi det modsiger selve formålet med hans skabelse. Mennesket var skabt til at tilbede Gud alene, **som Allah udtrykkeligt har sagt i Quranen:**

”Jeg har kun skabt djinner og mennesker, for at de skal tjene mig”
(Quran 51:56)

”I have only created jinns and men,
that they may worship Me”

Som følge heraf, er tilbedelsen af det skabte, som er essensen af afgudsdyrkelse, den eneste synd, som ikke kan tilgives. En, som dør i en tilstand af afgudsdyrkelse, har forseglet sin skæbne i det næste liv. Dette er ikke en holdning, men et åbenbaret faktum, **erklæret af Gud i Hans sidste åbenbaring til mennesket:**

”Gud tilgiver ikke, at man sætter andre ved Hans side. Derudover tilgiver Han, hvem Han vil. – Den, der

sætter andre ved Guds side, har fundet på en vældig synd.”

(Quran 4:48 og 4:116)

”Verily Allah will not forgive the joining of partners with Him, but He may forgive (sins) less than that for whomever He wishes. - And he who associates others with Allah has certainly gone far astray.”

Almengyldigheden af guds religion

Siden konsekvenserne af at følge en falsk religion er så alvorlige, må Guds sande religion have været universelt forståelig, og universelt opnåelig førhen, og den må fortsætte til evig tid med at være forståelig og opnåelig over hele verden. Med andre

ord, Guds sande religion kan ikke begrænses til hverken et folk, et sted eller en tidsperiode. Det er heller ikke logisk, at sådan en religion skulle påtvinge mennesket betingelser, som intet har at gøre med forholdet mellem mennesket og Gud, som f.eks. dåb, eller troen på et menneske som frelser, eller en mellemmand mellem Gud og mennesket. Indenfor Islams centrale princip og dens definition (**overgivelse af ens vilje til Gud**), ligger grunden til Islams alsidighed. Når mennesket kommer til forståelsen af, at Gud er en, og forskellig fra Sin skabelse, og overgiver sig selv til Gud, bliver han muslim i krop og sjæl, og er berettiget til Paradis.

Som følge heraf, kan enhver, på ethvert tidspunkt, i den fjerneste del af verden, blive muslim, en følger af Guds religion Islam, bare ved at forkaste tilbedelsen af det skabte og vende sig til Gud alene.

Dog må det bemærkes, at for virkelig at overgive sig til Guds vilje, må man konstant vælge mellem rigtigt og forkert. Faktisk er mennesket udstyret af Gud med evnen til ikke kun at skelne rigtigt fra forkert, men også til at vælge mellem dem.

Disse gudsgivne evner bærer med sig et vigtigt ansvar, nemlig at mennesket er ansvarligt overfor Gud for de valg han tager. Hermed forstås, at mennesket burde gøre sit yderste

for at gøre godt og undgå ondt. Disse begreber er udtrykt i den sidste åbenbaring, **som følgende:**

”De, der tror, og de, der er jøder, kristne og sabier, de, der tror på Gud og den yderste dag og handler ret, de vil få deres løn hos deres Herre. De skal ikke være bange og bliver ikke bedrøvede.” (Quran 2:62)

”Verily, those who believe (in the Quran), and those who follow the Jewish faith, and the Christians, and the Sabians (angel- and-star-worshippers)---any of these who believe in Allah and the Last Day, and work righteousness shall have their reward with their Lord. They

will not be overcome by fear og grief.”

Hvis de, hvad grunden nu kan være, undlader at acceptere det sidste budskab, efter at det er blevet forklaret klart for dem, vil de være i stor fare. **Den sidste profet sagde:**

”Den, der hører om mig blandt de kristne og jøderne, men ikke bekræfter troen på hvad jeg bragte og dør i denne tilstand, han vil blive blandt Helvedes beboere.”

(Sahih Muslim (English Translation), Vol. 1, P.91 No. 284)

Anerkendelse af Gud

Spørgsmålet, **som her rejser sig er:**
Hvordan kan alle mennesker

forventes at tro på den ene sande Gud, med deres forskellige baggrunde, samfund og kulturer? For at folk kan blive holdt ansvarlige for tilbedelsen af den ene sande Gud, må de alle have adgang til viden om Ham. Den sidste åbenbaring prædiker, at alle mennesker har erkendelsen af den ene sande Gud indprintet i deres sjæl, som del af selve deres natur, i hvilken de er skabt.

I det syvende kapitel i Quranen ([Al-A'raaf, vers 172-173](#)) forklarer Gud, at da Han skabte Adam, betød det, at alle Adams efterkommere blev til, [og Han afkrævede et løfte af dem ved at sige:](#)

”Er jeg ikke jeres Herre?” De sagde:
”Jo, Det bevidner vi”

(”Am I not yor Lord?” To which they all replied, ”Yes we testify to it”)

Allah forklarede så, hvorfor Han lod hele menneskeheden bekræfte, at Han er deres skaber og den eneste sande Gud, der fortjener tilbedelse. **Han sagde:**

”---for at i ikke på opstandelsens dag skulle sige: ”Vi var ikke opmærksomme på det.” (Quran 7:172)

(”—that was in case, you (mankind) should say on the day of Resurrection, ”Verily, we were unaware of all this.”)

Det vil sige, at på den dag kan ingen påstå, at vi ikke havde nogen ide om at Allah var vores Gud, og at ingen fortalte os, at det var meningen, at vi kun tilbad Allah alene. **Desuden forklarede Allah at:**

”eller sige:”Vore fædre satte tidligere andre ved Guds side, og vi er efterkommere efter dem. Vil Du tilintetgøre os for det, som bedragerne gjorde?” (Quran 7:173)

(It was also in case you should say, ”Certainly it was our ancestors who made partners (with Allah) and we are only their descendants; will You then destroy us for what those liars did?”)

Derfor er ethvert barn født med en naturlig tro på Gud, og en medfødt inklination til at tilbede ham alene. Denne medfødte tro og inklination kaldes på arabisk: "Fitrah"

Profeten Mohammed fortalte, at Allah sagde: "Jeg skabte mine tjenere i den rigtige religion, men djævlene fik dem væk fra den rette vej". Profeten sagde også: "Ethvert barn er født i en tilstand af Fitrah. Så gør hans forældre ham til en jøde, kristen eller en zoroastrier". Hvis barnet blev ladet alene, ville han tilbede Gud på sin egen måde, men alle børn bliver påvirket af miljøet. Så, nøjagtig som barnet overgiver sig til de fysiske love, som Allah har pålagt naturen, på samme måde vil hans sjæl også

naturligt overgive sig til det faktum, at Allah er hans Herre og Skaber. Men hvis hans forældre prøver at få ham til at følge en anden vej, så er barnet, på dette tidlige stadie af sit liv, ikke stærk nok til at modstå eller sætte sig op mod sine forældre. I sådanne tilfælde, er den religion, som barnet følger, en religion af skik (sædvane) og opdragelse, og Gud vil ikke holde ham ansvarlig eller straffe ham for hans religion, op til et bestemt alderstrin.

Guds tegn

I løbet af folks liv, fra barndom indtil dødstidspunktet, bliver tegn fra den ene sande Gud vist dem i alle verdens regioner, og i deres egne sjæle, indtil

det er klart, at der kun er en sand Gud (Allah). Gud siger i Quranen:

”Vi vil vise dem Vore tegn i horisonterne og inden i dem selv, indtil det står klart for dem, at det er sandheden” ---

(Quran 41:53)

(”We will show them our signs in the furthest regions (of the earth) and in their souls, until it becomes clear to them that this is the truth”)

Følgende er et eksempel, hvor Gud ved et tegn åbenbarer for en mand vildfarelsen ved hans idoltilbedelse. I de sydøstlige regioner af Amazonasjunglen i Brasilien, Sydamerika, byggede en primitiv

stamme en ny hytte til at huse deres mandeidol Skwatch, som repræsenterede den højeste Gud, skaberen af alt. Den følgende dag trådte en ung mand ind i hytten for at vise hyldest til guden, og mens han knælede overfor hvad han havde lært var hans skaber og støtte, sneg en lurvet, gammel, loppebefængt hund sig ind i hytten. Den unge mand så op i tide til at se hunden løfte bagbenet og urinere på idolet.

Fuld af vrede jog den unge mand hunden ud af templet, men da hans vrede havde lagt sig, kom erkendelsen af, at idolet ikke kunne være Universets Herre. Gud må være et andet sted, konkluderede han. Hvor mærkeligt det end lyder, blev det, at

hunden urinerede på idolet, et tegn fra Gud for denne unge mand. Dette tegn indeholdt et åbenbaret budskab om, at hvad han tilbad, var falsk. Det frigjorde ham fra slavisk at følge sin traditionelle, indlærte tilbedelse af en falsk gud. Som følge heraf fik denne mand et valg mellem enten at søge den sande Gud, eller at fortsætte på samme fejlagtige måde.

Allah nævner profeten Abrahams søgen efter Gud som et eksempel på, at dem, som følger Hans tegn, vil være retledede.

”Således lod Vi Abraham se himlene og jordens rige, for at han kunne blive en af de faste i troen”. (Quran 6:75)

(”So also did We show Abraham the power and the laws of the heavens and the earth, that he might (with understanding) have certitude”)

Da natten sænkede sig over ham, så han en stjerne. **Han sagde:** ”Dette er min Herre” Da den forsvandt i horisonten, **sagde han:** ”Jeg elsker ikke noget, der forsvinder i horisonten”. (Quran 6:76)

(When the night covered him over, he saw a star. **He said:** ”This is my Lord”, But when it set, **he said:** ”I love not those, that set”

Da han så månen stige op, **sagde han:**
”Dette er min Herre”, Da den
forsvandt i horisonten, **sagde han:**
”Hvis ikke min Herre retleder mig,
vil jeg være blandt de folk, der går
vild”. (Quran 6:77)

(When he saw the moon rising in
splendor, **he said:** ”This is my Lord”
But when the moon set, **he said:**
”Unless my Lord guides me, I shall
surely be among those, who go
astray”.)

Da han så solen stige op, **sagde han:**
"dette er min Herre; Den er større"
Da den forsvandt i horisonten, **sagde**
han: ”Mit folk; Jeg siger mig fri af

det, som i sætter ved Guds side.”

(Quran 6:78)

(When he saw the rising sun in splendor, he said: ”This is my Lord, this is the greatest (of all)” But when the sun set, he said: ”O, my people, I am indeed free from your (guilt) of giving partners to Allah”)

”Jeg vender mit ansigt mod den, der har skabt himlene og jorden, som en gudsøgende. Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Guds side”

(Quran 6:79)

(”For me, I have set my face, firmly and truly, towards Him, who created the heavens and the earth, and never shall I give partners to Allah”)

Som tidligere nævnt, er profeter blevet sendt til enhver nation og stamme for at støtte menneskets naturlige tro på Gud, og menneskets medfødte inklinations til at tilbede Ham, såvel som for at forstærke den guddommelige sandhed gennem de daglige tegn åbenbaret af Gud.

Selvom meget af disse profeters lære blev fordrejet, er der visse portioner af Guds åbenbarede budskaber, der er forblevet fejlfri, og har hjulpet med at vise vej for menneskeheden i valget mellem rigtigt og forkert.

Indflydelsen fra Guds inspirerede budskaber ned gennem tiderne, kan ses i "de ti bud" i Jødedømmens Tora, som senere blev taget i brug i Kristendømmens lære, såvel som i

eksistensen af love mod mord, tyveri og ægteskabsbrud i de fleste samfund, både i gammel og ny tid.

Som et resultat af Guds tegn til menneskeheden gennem tiderne, kombineret med Hans åbenbaringer gennem Sine profeter, har hele menneskeheden fået en chance for at genkende den ene sande Gud.

Som konsekvens heraf, vil hver eneste sjæl blive holdt ansvarlig for sin tro på Gud, og sin accept af Guds sande religion, nemlig Islam, hvilket betyder total overgivelse til Guds vilje.

Konklusion

Den foregående præsentation har vist, at navnet på religionen Islam udtrykker Islams mest centrale princip, overgivelse til gud, og at navnet "Islam" var valgt, ikke af mennesket, men af Gud, ifølge Islams hellige skrifter. Det er også blevet vist, at kun Islam prædiker om Guds enestående natur og egenskaber, og opfordrer til tilbedelsen af Gud alene, uden mellemed. Til sidst, på grund af den åbenbarede, indpodede inklinering hos mennesket til at tilbede Gud, og tegnene, som Gud har åbenbaret gennem alle tider til hver enkelt, kan Islam udføres af alle mennesker til alle tider.

Kort fortalt, vigtigheden af navnet Islam (**overgivelse til Gud**), Islams

fundamentale anerkendelse af Guds enestående natur og Islams tilgængelighed for hele menneskeheden til alle tider, alt dette støtter overbevisende Islams påstand om, at fra tidernes begyndelse, lige meget hvilket sprog det blev udtalt på, har Islam alene været og vil altid være Guds sande religion.

Som afslutning beder vi Allah, den Ophøjede, om at holde os på den rette vej, til hvilken Han har guidet os, og skænke os Sine velsignelser og barmhjertighed. Lovprist være Allah, verdenernes Herre, og fred og velsignelser være med profeten Mohammed og alle Guds profeter og deres retskafne følgere.